

برنامه‌ریزی در ترویج

تحلیلی بر جایگاه و وضعیت برنامه‌های ترویجی

در برنامه پنجساله اول جمهوری اسلامی

از امور زیربنایی است و به دلیل دیربازده بودن و نامحسوس بودن تاثیر فوری آن، نیازمند سرمایه‌گذاری ملی و دولتی است.
۵- پرداختن به امور زیربنایی، همچون پروژه‌های بزرگ آب و خاک و مطالعات جامع

بدینه است که شاخص‌های فوق، بیانگر توجه به امور مذکور در متن برنامه تنظیمی است و اگر در تنظیم برنامه برخوردي واقع‌بینانه مطابق سیاستها شود، می‌توان امیدوار بود که اولین قدم از یک سیاست نظام، تحقق پذیرفته است. در غیر این صورت باید دانست که اولین پایه‌های یک شالوده عظیم که برای آینده کشور سرنوشت‌ساز است سنت بوده، نیازمند اصلاح و تزريق توانی دوباره است.

از آنجاکه در این مقاله، بررسی وضعیت و جایگاه ترویج به عنوان یکی از موارد فوق مورد نظر است، بدنبادهای بارز و شاخصهای عمدۀ این امر، می‌پردازم. مواردی که در متن برنامه می‌تواند به عنوان نمودهای بارز و شاخصهای اصلی توجه به امر ترویج و آموزش کشاورزی موردن بحث قرار گیرد، عبارت است از:

۱- بررسی و مطالعه دقیق وضعیت گذشته و انعکاس و درک صحیح نقاط قوت و ضعف، مشکلات و محدودیتها، نیازها و امکانات در برنامه

۲- توجه به امر ترویج و انعکاس آن در متن سیاستهای کلان و اجرایی برنامه ۳- تعیین استراتژی مشخص و بیان اهداف سیاستها و رهیافت‌های متناسب با شرایط کشور در بخش کشاورزی برای انجام کار ترویج به عنوان زیربنا

۴- هماهنگی و همسویی بخش‌های فنی و اجرایی با ترویج، از نظر تنظیم و اجرای برنامه‌های ترویجی.

۵- رشد اعتبارات در برنامه نسبت به دوره قبل برنامه‌ریزی

۶- نسبت اعتبارات مصوب ترویج، به کل اعتبارات بخش کشاورزی

۷- ارائه روشها و پروژه‌های مناسب و کافی، با توجه به تنوع شرایط کشور

کشور است، از این دگرگونی مستثنی نیست و بخاطر برخی ویژگیهای نیازمند توجه و دقت نظر پیشتری است.

هرچند کشاورزی یکی از بخش‌های کمترین وابستگی و تاثیرپذیری را از برنامه‌های دولت داشته و بدليل گسترده‌گی اش در بهنه جغرافیایی کشور، توان تاثیرگذاری دولت بر آن کمتر بوده است، اما ساختار اداری و سازمانی و برنامه‌ریزی در بخش کشاورزی به تبع تشکیلات حجمی و غیراصولی در کشور وابستگی و دخالت در بسیاری از امور کشاورزی را در برنامه خود قرار داده بود و نظام تأمین سوابیا - ویژه برای تهیی نهادها - لزوم دخالت بیشتر دولت را ایجاد می‌نمود. با شرایط جدید حاکم بر اقتصاد کشور چون تعدیل اقتصادی و تضمیم دولت مبنی بر عدم دخالت در امور غیر خصوصی همچنین مشارکت مردم در کارها، بعضی امور و وظایف رنگ جدی تری به خود می‌گیرد و توازن و تعادل فعالیتهای دولتی به سود دسته‌ای دیگر به هم می‌خورد که نیازمند سازماندهی و برنامه‌ریزی جدید است. اهم این وظایف و امور شامل موارد ذیل است:

۱- سیاستگذاری و برنامه‌ریزی در امور کشاورزی

۲- قانونگذاری و نظارت و کنترل دقیق امور، در جهت تعادل نظام تولید و بازار محصولات کشاورزی

۳- تقویت بخش تحقیقات و ایجاد تکنولوژیهای مناسب در جهت نوسازی بخش کشاورزی

۴- ترویج تجربیات مفید و یافته‌های نوین و تکنیکهای مناسب. این وظایف اخیر

در آستانه تصویب نهایی برنامه پنج‌ساله دوم جمهوری اسلامی، در جهت اشنایی و تحلیل وضعیت برنامه‌های ترویجی و ارائه راهبردهایی برای آینده، برآن شدیم تا طی سلسه مقاولاتی برنامه‌های ترویجی را مورد بازبینی و بررسی قرار داده، نقاط قوت و ضعف و تنگناها و محدودیتها را متذکر شویم، تا راهگشایی باشد بر تدوین هرچه واقع‌بینانه تر برنامه‌ها و اصلاح شیوه‌های برنامه‌ریزی، زیرا در وضعیت کنونی کشور از ترویج - چه در معنا و چه در عمل - به عنوان مهمترین عامل رشد و توسعه در پخش کشاورزی نامبرده می‌شود و پیوستن به آینده‌ای روشن تر و امیدبخش تر تنها با تکیه بر آموزش و تربیت مولدان بخش کشاورزی میسر است.

آنچه در آغاز گفتی است، اینکه شروع برنامه‌های پنجساله عمرانی کشور با اتخاذ و ارائه استراتژیها و سیاستهای جدیدی همراه بود. وجه مشخص این دوران گذشته، آن است که دولت در زمینه‌های اقتصادی و همچنین سازماندهی نهادها و سازمانهای دولتی، تغییر جهتی آشکار دارد و این دولان فصل گذار از نظام متمرکز برنامه‌ریزی و تصدی‌گری در امور اقتصادی و خدماتی است و ت تعدیل نظامهای سازمانی نیز سرلوحه کار در جهت تحقق این امر است.

بی‌شک این جهت‌گیری جدید آثار خود را در جای جای برنامه‌ها و فعالیتهای دولت به جا می‌گذارد و چشم‌اندازی نو فراروی برنامه‌ریزان و دولتمردان قرار می‌دهد. در این میان بخش کشاورزی که یکی از بخشها و حلقه‌های مهم اقتصادی

۸- تأمین و اختصاص نیروی انسانی
کافی و مناسب و پیش‌بینی آموزش‌های
لازم در جهت جبران کمبودها

الف - بررسی وضعیت گذشته و درک و
اعکاس صحیح نقاط قوت و ضعف،
مشکلات، محدودیتها، نیازها و امکانات
در برنامه

از مواردی که از متن برنامه پنجساله
اول ذر بخش کشاورزی، در رابطه با این
موضوع استخراج می‌شود فقط به چند
مورد محدود می‌توان اشاره نمود.

- پائین بودن سطح فعالیتهای ترویجی
از نظر کمی.

در این مورد از آنجا که مخاطبان

آموزش‌های ترویجی از نظر سن، سواد،
تجربه و معلومات و ... در طیف‌های
متفاوتی قرار می‌گیرند، تنوع فعالیتهای هر

یک از کشاورزان، در مقایسه با میزان نیاز
و طرحهای جامع ترویج کشاورزی
فعالیتها در سطح بسیار پائین بوده است.

با توجه به اینکه واحد فعالیتهای آموزش،
نفر موضوع تعیین شده است، برآورد نیاز
سالانه آموزش در حدود ۶۴ میلیون نفر

موضوع می‌باشد. این در حالی است که در

سال ۱۳۶۶ به میزان ۱۴۹/۱۷۸ میزان
موضوع کار آموزش انجام شده و این مقدار
کمتر از ۵ درصد برآورد مذکور است و

چنانچه پوشش برنامه‌های رادیویی،
تلوزیونی و نمایشگاهها را نیز بدطور

تقریبی اضافه کنیم، این مقدار از ۱۰ درصد
میزان مورنیاز، تجاوز نخواهد کرد.

- اشتغال مروجین کشاورزی به امور
خدمات جنبی در ادارات استانها و

شهرستانها

- کاهش احداث مزارع و باغات

آموزشی از ۱۰۹۷۳ هکتار در سال ۱۲۵۶

به ۱۳۳۳ هکتار در سال ۱۳۶۶

- کاهش ساعت پیش برش برنامه‌های

رادیویی

- کاهش تیراز نشریات ترویجی از ۳۲

هزار جلد در سال ۱۲۵۶ به ۲۲۸/۵۰۰

جلد در سال ۶۶

- فقدان قانون جهت تأسیس سازمان

ترویج کشاورزی و انجام فعالیتهای
ترویجی در کشور

- فقدان ارتباط علمی تنگاتنگ

دستگاههای تحقیقاتی و آموزش ترویجی

- توجه بیش از حد دستگاههای بخش

کشاورزی به امور اجرایی و غفلت از

آموزش ترویجی

- دیرباز بودن فعالیتهای ترویجی و

تحت الشاعع قرار گرفتن این فعالیت توسط

فعالیتهای زودبازده و امور اجرایی، با

نتیجه محسوس

در کنار ضعف و مشکلات مذکور، از

موارد ذیل به عنوان نقاط قوت فعالیتهای

ترویجی بخصوص پس از انقلاب اسلامی
یاد شده است:

۱- روند رو به بهبود تهیه فیلمهای

آموزش ترویجی

۲- تشکیل نمایشگاههای کشاورزی و

اجرای طرحهای مشترک تحقیقی ترویجی

و طرحهای جامع ترویج کشاورزی

۳- فعالیتهای ترویجی در بخش منابع

طبیعی

۴- طبیعت کار ترویج و قابلیت

گسترش آن از طریق مردم، از جمله

مدکاران ترویجی و کم هزینه بودن آن

با نگاهی گذران و تحلیلی واقع‌بینانه از

مطلوب بالا، بسادگی می‌توان دریافت که

مشکلات و نقاط ضعف بخش ترویج در

موارد یادشده - که اغلب بروز پخشی نیز

هستند - خلاصه نمی‌شود و این فرآیند در

دروون خود نیز مسائل و مشکلات و

ناگفته‌هایی دارد که در یک مطالعه دقیق

می‌توان آنها را روشن و بیان نمود. وانگهی

بعضی موارد که ذکر شد، در واقع علت‌های

اصلی نیستند، بلکه ظهور و بروز مشکلات

دروونی و بیرونی هستند و شناسایی علل آن

خود نیازمند دقت نظر بیشتر و مطالعه

عمیق تر است. با این اوصاف می‌توان گفت

که در جهت شناسایی مسائل و مشکلات و

تحلیل وضعیت گذشته این فعالیتها، در

آغاز برنامه، کار عمیقی صورت نپذیرفته و

فقط به اشاره‌هایی کلی و محدود اکتفا شده

است.

از سوی دیگر امکانات بالقوه و
پتانسیلهای مفید بسیاری نیز در بخش
کشاورزی نهفته است که در جهت انجام کار
ترویج می‌تواند بکار گرفته شود، ولی از
بیان و تحلیل و تفسیر آنها غفلت شده
است.

ب - توجه به امر ترویج و انعکاس آن در
سیاستهای کلان و اجرایی برنامه
در این رهگذر، در جای جای برنامه از
ترویج با عنوانین مختلف یاد شده و در
اغلب برنامه‌ها و طرحها و پژوهه‌ها از آن به
عنوان یکی از راهبردهای فوق العاده مؤثر
و مهم نامبرده شده است.
در قسمت استراتژیها و سیاستهای کلی
بخش کشاورزی در رابطه با ترویج سه
مورد روشن مطرح شده است:

- عدم دخالت مستقیم دولت در امر
تولید محصولات کشاورزی، مگر در موارد
ضروری و خاص و توجه به امر آموزش،
ترویج و تحقق و ایفای نقش حمایتی،
هدایتی و نظارتی

- گسترش خدمات عمومی آموزش و
ترویج در روستاهای کشور
- سازماندهی نظام تحقیقات، آموزش و
ترویج متناسب با نیازهای بخش
یک از مواردی که در خطوط اصلی
پیشنهادی برای اصلاح نظام اجرایی بخش
کشاورزی به آن اشاره شد ترغیب و ایجاد
انگیزه لازم به منظور جذب و شرکت
کشاورزان شاغل و روستازادگان و عشایر
و صیادان در دوره‌های آموزش است.
همچنین در چارچوب توسعه مراکز
خدمات، یکی از موارد مهم وظیفه ارائه
خدمات فنی و آموزش ترویجی توسط این
نهاد است.

تأکیداتی که در سیاستهای بخش در
رابطه با ترویج شده بود و پی بردن دست
اندرکاران به اهمیت ترویج و نقش آن در
توسعه کشاورزی، علاقه و توجه وافری به
مباحث ترویج و فعالیتهای ترویجی در
کارشناسان و برنامه‌ریزان زیر بخش‌های
 مختلف کشاورزی پدیدار کرد که در متن

برنامه‌های تنظیمی توسط آنها جلوه گر شده است. از رهگذر چنین عنایتی، این برنامه‌ریزان بدون توجه به اینکه ترویج فن و تکنولوژی خاص خود را دارد و در مملکت نیز متولی مشخصی را داراست، بدون هماهنگی در متن برنامه‌های خود کار و فعالیت ترویجی را به گونه‌ها و شکل‌های مختلف گنجانیده‌اند. اگرچه این امر، نویدی بر توجه به امر ترویج و نقطه عطفی در تاریخ توسعه ترویج در کشور است، ولی ناهمانگی آن با زیربخش ترویج ضایعه‌ای است که به آن خواهیم پرداخت.

اشاره به انکاس وسیع توجه به امر ترویج در قسمتهای مختلف برنامه زیر بخشها، لازم و بیانگر یک حرکت دائم‌دار است. از این جهت مواردی از آن ذکر می‌شود:

در مبحث عملیات اجرایی برنامه توسعه کشت سیب زمینی - به عنوان یک محصول استراتژیک - از طرح مکانیزاسیون و ترویج کشاورزی نامبرده شده و برنامه اجرایی وسیعی نیز پیش‌بینی شده است.

تشکیل کلاس‌های کوتاه مدت و بلند مدت، تماس‌های انفرادی و گروهی، ایجاد مزارع آموزشی - ترویجی، بازدیدهای علمی و فنی، استفاده از فیلم‌ها و برنامه‌های نمایشی و آموزشی به عنوان روش‌ها عنوان شده است.

سطح مزارع آموزش ترویجی در طی پنجسال ۲۲ هکتار، آموزش‌های کوتاه مدت ۳۰ هزار نفر، آموزش‌های بلند مدت ۳ هزار نفر، برنامه گردشگری ۷ هزار نفر، بازدیدها ۳ هزار نفر و تهیه ۴۰ حلقه فیلم آموزشی پیش‌بینی گردیده است.

در رابطه با روش‌های اجرای توسعه کشت ذرت نیز پروژه‌ای با عنوان «پروژه آموزش ترویجی افزایش تولید ذرت» آمده و در ذیل آن موضوعات و روش‌های آموزش پیشنهاد شده است.

این موضوعات شامل موارد ذیل است:

- ترویج مبارزه شیمیائی با علفهای هرز
- ترویج ضد عفونی بذر و استفاده از بذر اصلاح شده.

- ترویج استفاده از ماشین آلات
- ترویج مبارزه با آفات و امراض ذرت
- ترویج استفاده مناسب و بهینه از

کودهای شیمیایی
روش‌های آموزش پیشنهادی بدین شرح است:
- احداث مزارع نمایشی و آموزش و اجرای طرح‌های مشترک تحقیقی و ترویجی

- تشکیل کلاس‌های کوتاه مدت
- استفاده از وسائل سمعی و بصری
- بازدیدهای علمی
- تشکیل نمایشگاهها

در برنامه مربوط به توسعه کشت علوفه، ضمن اشاره به اهمیت کار آموزش و ترویج فقط به تعداد پرسنل موردنیاز ترویج در این قسمت اشاره شده و ۲۶۰ نفر مروج و ۵۲ نفر کارشناس برای پیشبرد امر ترویج برنامه علوفه پیش‌بینی شده است.

در طرح حبوبات، برنامه اجرایی شامل موارد ذیل است:

-	آموزش کشاورزان	۶۵ هزار نفر
-	تولید فیلم	۵ حلقه
-	نمایش فیلم	۳۶۰۰ مورد
-	نشریات	۱۰ عنوان

در برنامه توسعه کشت دانه‌های روغنی، به عنوان عملیات اجرایی در طرح کشت سویاها بهاره و آبی موارد ذیل آمده است:

- نظارت و آموزش در رابطه با چگونگی استفاده از علف کش‌ها و رفع معایب موجود
- راهنمایی و ارشاد کشاورزان، جهت انجام شخم پاییزه با ادوات لازم و عملیات تهیه زمین متناسب با شرایط
- راهنمایی و ارشاد کشاورزان، جهت کشت بموقع، با رعایت فاصله مناسب بذر و حفظ تراکم لازم
- راهنمایی و ارشاد کشاورزان، به مبارزه با آفات و بیماریها و رعایت تناوب زراعی مناسب منطقه
- راهنمایی و ارشاد در زمینه آبیاری صحیح و برداشت صحیح برای جلوگیری از ریزش

به عنوان روش ترویجی در رابطه با کشت دانه‌های روغنی، در همه موارد بر ایجاد مزارع نمایشی تاکید شده و بعضی از روش‌های دیگر نیز پیشنهاد شده است که شامل تشکیل کلاس‌های آموزشی، بازدیدهای دسته‌جمعی و استفاده از رسانه‌های گروهی می‌شود. نکته قابل توجه

در بخش امور دام، اینکه در بسیاری از پروژه‌های اجرایی، یکی از اهداف و سیاستهای پروژه یا بعضی از روش‌های اجرایی پروژه، آموزش و ترویج می‌باشد و در موارد مختلف به امر ترویج اشاره شده است. در برنامه اجرایی توسعه کشت چغندر قند نیز پروژه آموزش و ترویج فقط با احداث مزارع آموزشی و نمایشی به همراه ارائه سوابیدها و عوامل تشویقی برای اجرای توصیه‌های فنی مطرح شده است. علاوه بر موارد فوق، در متن برنامه‌های زیربخشها، موارد زیادی از تهیه طرح آموزش ترویجی دیده می‌شود که به نظر می‌آید از گویایی لازم برخوردار باشد.

در تحلیل آنچه که گذشت، به دو نکته مهم می‌توان اشاره کرد:

۱- مبحث ترویج و اهمیت و توجه به آن، به طور وسیعی در سراسر برنامه انکاس یافته و مورد توجه مسوولان امر و برنامه‌ریزان قرار گرفته که این مطلب در جای خود بسیار مهم و قابل تأمل است و از این جهت برنامه دین خود را به فعالیتهای ترویجی ادا نموده است.

۲- روش‌های مختلف در تنظیم طرح‌های ترویجی و پیشنهادهایی که در هر یک از برنامه‌ها داده شده، بیانگر آنست که به هیچ عنوان برداشت مفهومی و عملی مشترک از فعالیتهای ترویجی در ذهن برنامه‌ریزان وجود ندارد و هر کس، ترویج را به نوعی تفسیر و تعبیر می‌نماید. در میان این برداشت‌های متفاوت و اغلب ناقص، آنچه در نهایت قربانی می‌شود، همان ترویج است. برای اینکه این نقصه و ضایعه ناگوار، اثر جبران ناپذیری بر بخش کشاورزی وارد نیاورد توجه به دو نکته ضروری است. اول آنکه در آموزش و درک صحیح و جامع فرآیند ترویج در میان برنامه‌ریزان و کارشناسان بکوشیم و همچنین تا آنجا که ممکن است سعی کنیم این کار را به مختصص و کارشناسان آن واگذاریم و به جای این پراکندگی، سعی در تقویت نهاد ترویج و حمایت از آن جهت انجام وظایف خطیر خود نماییم.

- تعیین استراتژی مشخص و بیان اهداف و سیاستها و رهیافت‌های مناسب با شرایط کشور در بخش کشاورزی، برای انجام کار ترویج

مواردی که به عنوان استراتژی سیاستهای ترویج کشاورزی و منابع طبیعی در برنامه آمده شامل موارد ذیل است:

- تهیه و اجرای طرحهای جامع کشاورزی

- تأمین نیروی انسانی فنی، فعال و کارآمد و آموزش کادر در جهت تخصصی بودن فعالیتهای ترویج

- بهبود کیفی فعالیت پرسنل، از طریق ایجاد انگیزه جهت خدمت در روستاهای تأمین اطمینان شغلی

- تهیه و تأمین امکانات و وسائل و لوازم آموزشی و کمک آموزشی برای کادر منتخب ترویج

- افزایش تعداد و بهبود کیفیت طرحهای مشترک تحقیقی - ترویجی در زمینه محصولات اساسی

- تهیه و تصویب قانون ترویج کشاورزی و منابع طبیعی

- تسهیل و پشتیبانی از انسجام و تشکل تولیدکنندگان هر محصول، جهت استفاده مطلوب از امکانات و نهادهای و شرکت‌های بیشتر و سریعتر فعالیتهای ترویجی

- بهره‌گیری از مجموعه امکانات موجود در سطح کشور در امر آموزش‌های ترویجی

سیاستها

- شناخت دقیق و کامل امکانات، استعدادها و ظرفیت بالفعل و بالقوه مناطق

- برنامه‌ریزی منجس و هماهنگ در زمینه ترویج، با توجه به نیازهای مولدان

- فراهم نمودن امکانات لازم جهت گسترش تحقیقات ترویجی

- گسترش فرآگیر آموزش‌های ترویجی در سطح کشور، با تأکید بر آموزش کلیه افراد خانواده مولد

- برقراری ارتباط تنگاتنگ با تحقیقات

فعالیتهای ترویجی در زیربخش‌های مختلف وجود ندارد. البته این نکته را نیز نباید از نظر دور داشت که از دیرباز اختلاف نظرهایی در رابطه با رهیافت‌ها و جایگاه سازمانی ترویج و تشکیلات وزارت خزانه‌های کشاورزی و جهادسازندگی وجود داشت و بدون شک این اختلاف نظرها، در طراحی چنین برنامه‌ای بی‌تأثیر نبوده است.

آنچه در این قسمت مورد نظر است، جمع‌آوری و جمع‌بندی دلائلی است که نشان می‌دهد حتی در برآورد اهداف کمی نیز زیربخش‌های اجرایی و فنی با ترویج همکاری و هماهنگی نداشتند و این امر علاوه برگیختگی نظام برنامه ترویج، موجب اتفاق بودجه در بخش‌های مختلف شده است.

شاهد بر مدعای آن است که در برنامه ترویجی آموزشی پنجه کاران که توسط بخش اجرائی تهیه شده آموزش ۳۰ هزار نفر پیش‌بینی شده، در صورتی که در همین مورد در برنامه‌ریزی و دستاندرکاران، در هر

جدول شماره ۱ - اعتبارات عمرانی و جاری و هزینه شده سازمان ترویج در سالهای ۵۸-۶۶

ردیف	سال	تصویب	هزینه شده	اعتبارات عمرانی		اعتبارات جاری	
				هزینه شده	تصویب	هزینه شده	تصویب
۱	۱۳۵۸	۷۷...	۵۹۴۱۱	۲/۲۷۵/۰۸۷-	۱/۶۱۲/۴۱۸/-	۲/۲۷۵/۰۸۷-	۱/۶۱۲/۴۱۸/-
۲	۱۳۵۹	۸۰۰۶	۶۱۱۹۲	۲/۱۰/۰۲۹۱/-	۲/۱۰/۰۲۷-	۲/۱۰/۰۲۷-	۲/۱۰/۰۲۹۱/-
۳	۱۳۶۰	۱۴...	۱۱۴۹۵۶	۲/۲۸۴/۴۶۶/-	۲/۲۸۴/۴۶۶/-	۲/۲۸۴/۴۶۶/-	۱/۹۰/۶/۶۲۱/-
۴	۱۳۶۱	۲۰۵۰	۲۲۵۸۲	۲/۲۲۶/۱۶۲/-	۲/۲۲۶/۱۶۲/-	۲/۲۲۶/۱۶۲/-	۱/۹۹۵/۴۷۷/-
۵	۱۳۶۲	۵.....	۲۶۴۹۱۳	۲/۸۶۰/۱۰۴-	۲/۸۶۰/۱۰۴-	۲/۸۶۰/۱۰۴-	۲/۲۴۳/۸۹۲/-
۶	۱۳۶۳	۱۳۶۳	۲۳۱۸۶۸	۲/۰۰۴/۱۰۴-	۲/۰۰۴/۱۰۴-	۲/۰۰۴/۱۰۴-	۲/۷۰۳/۶۹۴/-
۷	۱۳۶۴	۸۰...	۵...	۲۱۲۴/۲۶۸/-	۲۱۲۴/۲۶۸/-	۵...	۲/۹۰۸/۰۶۰/-
۸	۱۳۶۵	۲۹۳۷۷۵	۲۷۵...	۲/۲۹۹/۲۲۸/-	۲/۲۹۹/۲۲۸/-	۲۹۳۷۷۵	۲/۱۵۱/۷۶۱/-
۹	۱۳۶۶	۵۴...	۴۲۲...	۲/۳۴۶/۷۱۵/-	۲/۳۴۶/۷۱۵/-	۴۲۲...	۲/۲۷۷/۷۸۱/-

ترویج، آموزش ۵۲۰۹۱ نفر پیش‌بینی شده است. در برنامه آموزش و ترویج و توسعه کشت ذرت در بخش اجرایی آموزش ۲۸ هزار نفر و در برنامه ترویج بازدیدهای علمی و فنی در همین برنامه در بخش اجرایی ۴۶۰۰ نفر بوده، در حالی که

یک از زیربخشها، طرحهای ترویجی را برای برنامه خود پیشنهاد نموده، بدون هماهنگی با بخش ترویج اقدام به این امر نمایند. در ارانه روشها و سیاستهای اجرایی که در قسمت دوم تحقیق بررسی شد و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت، ملاحظه شد که درک مفهومی و عملی مشترک از

کل بازدیدهای پیش‌بینی شده توسط برنامه ترویج ۹۱۵ نفر می‌باشد.

جمع و سعیت مزارع آموزشی و نمایشی که توسط بخش‌های اجرایی پیشنهاد داده شده نیز با سرجمع این طرح در برنامه ترویج هیچ گونه همانگی ندارد.

به هر حال، از این گونه تنافقات در متن برنامه بسیار زیاد است و این امر بیانگر آن است که در این رابطه، بخش‌های اجرایی راه خود را رفته‌اند و بخش ترویج نیز کار خود را کرده است.

هـ - رشد اعتبارات در برنامه نسبت به دوره قبل برنامه‌ریزی

اگر اعتبارات جاری را به عنوان شاخص فعالیتهای دائم و جاری مجموعه و اعتبارات عمرانی را شخص اقدامات زیربنایی و فعالیت تقویتی سازمان منظور داریم، ملاحظه می‌گردد که در این دوره از فعالیتهای اقدامات زیربنایی نسبت به اما نسبت به رشد اعتبارات جاری به مراتب کمتر از رشد اعتبارات عمرانی است. این مطلب بیانگر توجه مسؤولین ترویج نسبت به تقویت زیربنایی ترویج و ارتقای کیفیت برنامه‌های ترویجی بوده

جدول شماره ۲ - مجموع اعتبارات مورد نیاز طرح ترویج کشاورزی و منابع طبیعی تجدید شونده برنامه اول

سال	بروزه مجموع امور زیارت و ناشانی	بروزه مجموع امور دام	بروزه مجموع امور برآورده مسائل موردنیاز	بروزه مجموع امور منابع طبیعی	بروزه مجموع امور کارهای انجام دهنده	بروزه مجموع امور نمایشگاه‌های کشاورزی ویامن و مسائل موردنیاز	بروزه مجموع امور ساخت همراه	جمع کل	جزء ارزی ریاضی
۱۳۶۸	۱۷۸۰۴۷۴	۷۷۸۲۵۰	۲۲۸۰۷۵	۴۹۲۲۵۰	۲۵۹۱۰۰۰	۶۲۱۵۸۸	۱۲۴۲۹۴۷	۶۶۱۷۶۲۷	۲۷۹۲۰۷
۱۳۶۹	۲۷۱۰۲۷۸	۱۷۰۰۵۰	۷۳۹۷۶۵	۲۶۸۲۸۴۰	۴۱۰۳۰۰۰	۱۰۸۷۰۱۲	۱۲۴۲۹۴۷	۱۲۲۴۲۹۴۷	۴۲۸۶۱۴
۱۳۷۰	۴۲۶۲۹۰۳	۱۷۵۲۷۵۰	۱۲۰۸۰۷۰	۵۷۰۰۶۷۵	۶۰۶۷۵۰۰	۱۴۴۰۲۱۲	۲۰۴۲۲۱۱۲	۲۰۴۲۲۱۱۲	۴۱۷۰۶۴
۱۳۷۱	۶۸۲۰۹۶۴	۲۸۰۶۰۰۰	۲۰۸۱۹۴۰	۹۰۱۹۷۵۵	۷۵۸۷۰۰۰	۱۶۰۷۲۷	۱۶۰۷۲۷	۲۹۹۲۶۳۸۶	۵۱۳۰۰۲
۱۳۷۲	۹۷۸۲۹۸۸	۴۰۸۵۲۵۰	۲۱۶۷۱۰۳	۱۲۶۰۴۸۳۰	۹۰۱۱۰۰۰	۱۶۹۶۲۲۷	۱۶۹۶۲۲۷	۴۰۴۲۸۰۵۸	۵۰۵۶۱۶۷
۱۳۷۳	۲۵۳۶۱۰۷	۱۰۵۹۲۳۰۰	۷۰۵۲۵۰۰۳	۲۰۰۵۱۲۵۰	۲۹۳۶۰۰۰۰	۶۴۸۵۸۸۰	۶۴۸۵۸۸۰	۱۰۹۸۲۷۱۴۰	۲۱۹۴۰۵۱

ملاحظه نمی‌باشد.

و - اعتبارات مصوب ترویج نسبت به کل برنامه یکی از شاخص‌های مهم در توجه به

امر ترویج، نسبت اعتبارات مصوب برای ترویج در کل برنامه کشاورزی است. اعتبارات عمرانی بخش کشاورزی در طی برنامه که از منابع دولتی و بودجه عمرانی تامین می‌گردد، بالغ بر ۹۶۹/۶۰۰ میلیون ریال بوده که مبلغ ۱۸۲/۴۰۰ میلیون ریال آن از فصل تحقیق و بررسی است که پر نامه تحقیقات و ترویج از این محل تامین اعتبار می‌گردد.

اعتبارات مربوط به ترویج کشاورزی در حدود ۴۸۹۰۰ میلیون ریال در طی برنامه پیش‌بینی شده است که تقریباً ۲۷ درصد اعتبارات فصل تحقیق و بررسی، در حدود ۵ درصد کل اعتبارات عمرانی بخش را تشکیل می‌دهد. جمعیت شاغل در بخش کشاورزی در ابتدای برنامه در حدود ۱۰۰۰/۰۰۰ ۲۵۱/۲۵۱ نفر تخمین زده شده که تا پایان برنامه به ۰۰۰/۳۲۸ نفر خواهد رسید. این جمعیت غیر از جمعیتی است که در صنایع وابسته به کشاورزی یا فعالیت‌های غیر کشاورزی اشتغال دارند و نیاز به آموزش آنها آشکار و میرهن است. در برنامه، آموزش برای ۸۰۰ هزار نفر پیش‌بینی شده، در صورتی که با یک تحلیل از جمعیت شاغل در بخش و در نظر داشتن این مطلب که جهت‌گیری و سیاست بخش ترویج به زیر پوشش بودن خانواده مسولین نیز توجه دارد، می‌توان

هزار ریال

نتیجه گیری کرد که باز هم جمیعتی کمتر از ۱۰ درصد جمیعت نیازمند آموزش در بخش، زیر پوشش آموزش قرار خواهد گرفت.

فعالیتها، مروجان و کارشناسان در سطوح محلی، نقش بیشتری داشته باشند. به هر حال قضاوت در این زمینه نیز نیازمند بررسی بیشتری است که خارج از حوصله این مقاله است و در جای خود بد آن پرداخته خواهد شد.

نکته قابل توجه دیگر اینکه نیاز و خواستهای آموزشی، به سمت فراگیری و آموزش مهارت‌ها پیش می‌رود و تشییت رفتار و تخصصی تر شدن فعالیت‌ها در بخش کشاورزی، این امر را ایجاد می‌نماید. این گونه آموزش‌ها نیازمند هزینه‌های سنگین‌تر و بیشتری است.

با این تقاضه می توان دریافت که در طی برنامه، نه تنها در پوشش و سعیتر مخاطبان توفیقی حاصل نشده، بلکه کیفیت برنامه های آموزشی نیز مسکن است کاهش یافته باشد و آموزش مهارتها که باید بخش مهمی از آموزشها را تشکیل دهد، تحقق پیدانکرده باشد. به هر حال داوری و قضاوتن قاطعه نه در این زمینه را باید تا زمان ارزیابی و ارائه نتایج برنامه اول به تأخیر انداخت و در نظر است در فرستن مناسب به این امر برداخته شود.

ز - ارائه روشها و پروژه‌های مناسب و کافی با توجه به تنوع شرایط کشور

رهايافت احصلي در انجام فعالیتهای ترويجی در كشور، همان شیوه معمول و متعارف ترويج از طریق وزارت خانه‌ها بوده که بیشتر متکی بر برگزاری کلاسها و دوره‌های آموزشی، احداث مزارع آزماشی و اجرای بازدیدهای علمی و فنی بوده است. در سالهای اخیر چند عملیات دیگر نیز به این مجموعه اختقاد شده است که خود تحولی در برنامه است. این عملیات عبارت است از آموزش مددکاران ترويجی، آموزش جوانان روستایی، اجرای طرحهای جامع ترويج کشاورزی، اجرای طرحهای مشترک تحقیقی ترويجی

و برتری سایر مهار

در بخش‌های اجرایی و فنی نیز در اغلب
موارد همین روشها برای کار ترویج
پیشنهاد شده است، ولی به عنوان تقویت
کار، ارائه مشوقهای نهاده‌ای نیز در برنامه
قرار گرفته است و رهیافتی - نظیر رهیافت
تقویت کالاها اگر دیده باشد

آنچه که مسلم است، رهیافتی منسجم و
فراگیر که جوابگوی نیازهای برنامه‌های
فوق ترویجی باشد، در برنامه پیش‌بینی
نشده و به نظر می‌رسد در اجراء چکونگی

جدول شماره ۳ - تعداد و مشخصات برنامه آموزشی کا تجدید شونده

برآورد آموزش کادر فنی و پیوسته کشاورزی											
خارج از کشور				گروه مدت				دد مدت			
کار	نگرس	نگرس معنی و و همراه	مرد	کارشناسی	نگرس معنی و و همراه	کار	نگرس معنی و و همراه	کار	نگرس	نگرس معنی و و همراه	مرد
۵	۳	۶	۵	۱۰	۱۰	۷۰	۵	۲۰	۱	۴۸	۱۳۶۸
۷	۴۰	۸۴	۷	۱۹	۱۲۵	۵۶	۷	۵۵	۱۲۷	۱۱۵	۱۲۶۹
۱۰	۶۴	۱۲۲	۷	۲۰	۲۱۲	۳۶	۸	۶	۲۷۱	۱۶۰	۱۲۷۷
۱۲	۱۰۰	۲۲۴	۸	۴۴	۲۲۴	۱۱۰	۹	۶۰	۳۷۸	۱۶۸	۱۲۷۱
۱۸	۱۲۹	۳۰۸	۱۰	۵۵	۲۲۰	۱۴۶	۱۲	۸	۲۱۸	۱۸۲	۱۲۷۲
۵۴	۳۷۲	۸۱۸	۲۸	۱۲۸	۱۰۱۲	۴۴۹	۴۱	۲۰۰	۱۰	۶۸	۶۸۷۲

مجموع ۱۸۷ نفر متخصص و حداقل ۲۰۸۹۳ نفر تکنیسین با تخصصی های مختلف پیش بینی شده است، که به ازای هر متخصص، پیش از دو نفر تکنیسین شاغل خواهد شد.

در پایان شایان ذکر است که علی‌رغم پیش‌بینی‌های انجام شده در رابطه با آموزش نیروهای فنی، باتوجه به ظرفیت‌های موجود، تحقیق آن مشکل می‌نماید. به هر حال قضاوت نهایی در این مورد نیز به بررسی عملکرد برنامه و ارائه نتایج آن بستگی دارد.

برنامه، بکارگیری نیروهای متخصص
بیشتری جهت تحقق این امر در نظر گرفته
شده است، چنانچه طی سالهای بر نامه پیش
از ۱۵۰۰ متخصص و بالغ بر ۶۸۰۰
تکنیسین جدید در امر ترویج کشاورزی و
منابع طبیعی به کروه شاغلان افزوده
نموده اند.

اگر وضعیت موجود نیروهای فنی در بخش ترویج را در نظر بگیریم که رقمی در حدود هزار مروج و کمی بیش از ۵۰۰ کارشناس است، در صورت تحقیق بیشینی فوق، تحولی عمیق در راستای اجرای برنامه‌های ترویجی ایجاد خواهد

خلاصه و نتیجه گیری

چنانچه در آغاز سخن مذکور شدیم، چنین بررسیهایی باید گویای نکاتی باشد و راههایی را رهنمون شود تا خصوصیات گذشته اصلاح گردد و نقاط قوت نیز تاحد نیاز تقویت و پیگیری شود. همچنین تجاربی در امر مهم برنامه‌ریزی به دست آید که برآیند آن، رسیدن به نظامی منسجم تر و راهبردی کارآتر باشد. بدان جهت به خلاصه‌ای از تحلیلها و نتایج بررسی اشاره می‌شود.

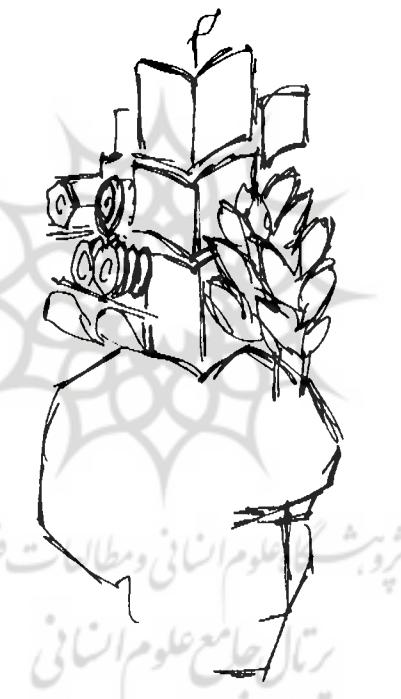
در بررسی اولیه، ابتدا تعدادی از نمودهای باز توجه به امر ترویج را در برنامه مذکور شدیم و در هر مورد ضمن ارائه آمار و ارقام و مستندات لازم، نتیجه گیریهایی نمودیم، نکات عمده‌ای که می‌توان برآن تکیه نمود و برای برنامه‌های آینده در نظر داشت به شرح ذیل است:

۱- برنامه از لحاظ مطالعه و بیان و انکاس نقاط قوت و ضعف و مشکلات و نیازها و امکانات و تحلیل وضع گذشته، ضعیف است و اگر چنین بینداریم که آینده شالوده‌ای است که بر پایه تجارب گذشته استوار بوده و مصالح اصلی آن را اتفاقات و روندهای گذشته تشکیل می‌دهد، بر لزوم توجه پیشتر به این امر پی خواهیم برد. نظر به اینکه این فرآیند کاری کوتاه مدت نیست و نیازمند نظامی برای ارزشیابی و تجزیه و تحلیل دائم و مستمر می‌باشد، در این قسمت بخصوص اشاره‌ای به مشکلات درونی بخش ترویج نشده تا از آن رهگذر بتوان پیشنهاداتی برای اصلاح امور داخلی تهیه و ارائه نمود.

۲- شناسایی امکانات بالقوه و پتانسیلهای مفید کاری در بخش ترویج نیز امری است که عنایت چندانی به آن در برنامه نشده و فقط ییشهادی کلی در این زمینه ارائه شده است، در صورتی که اساس هر برنامه‌ای - بخصوص برنامه‌ای که توسعه فعالیت در آن موردنظر است - نیازمند سرمایه‌گذاری بیشتری در این زمینه است.

۳- توجه به امر ترویج در استراتژی

کلان و سیاستهای اجرایی برنامه و بخشها انکاس وسیعی دارد و این خود بیانگر نقطه قوت و شرایط ویژه‌ای است که برای ترویج در کشور بوجود آمده، حال با چنین زمینه‌ای مشخص نشده که شیوه‌ها و روش‌های استفاده از این زمینه کدام است و بر عکس از این زمینه مطلوب در جهت پراکندگی و گسیختگی کار ترویج استفاده شده است. به نظر می‌رسد در این مورد نیازمند آنیم که با یک برنامه‌ریزی و سیاست صحیح، نیروهای آماده برای کار ترویج را در یک مسیر صحیح، هدایت و سازماندهی، نماییم.

۴- تاهمانگی بخش‌های اجرایی و فنی با بخش ترویج در سراسر برنامه مشهود است و به عنوان یک نیچه بزرگ خودنمایی می‌کند. باید بخاطر داشته باشیم که اگر خواهان تحول در امور و توفیق در اهدافمان هستیم، بایستی با نظام حرکت کنیم و این میسر نیست، مگر اینکه هر کس و هر فعالیت جای خود را در مجموعه نظام پیدا کند و به وظیفه خود هماهنگ با دیگر اجزاء عمل کند.

۵- تلاش در جهت ایجاد یک فضای مفهومی و درک عمل مشترک برای برنامه‌ریزان از ترویج کشاورزی، به رفع نیچه‌های مذکور کمک خواهد کرد.

۶- به آن سبب که ترویج نیز خود فنی است و تکینک‌های خاص خود را دارا می‌باشد و ظرفات‌های بیشتری نیز نسبت به امر اجرایی دارد باید آنرا به افراد متخصص سپرد و در این باب اجتهاد بی مقدمه علم، نتیجه‌ای جز بیراهه رفتن نداد.

۷- علی‌رغم تأکید فراوان در جهت استفاده فرآیند ترویج در توسعه کشاورزی، معلوم گشت که هنوز هم امکانات و اعتبارات کشش و سنگینی خود را به سمت امور اجرایی و تحقیق حفظ کرده است. اگر اعتقاد هست عمل هم می‌باشد.

۸- در بررسی سیاست و استراتژی ترویج، لزوم تعیین محدوده‌های این دو مفهوم لازم به نظر می‌رسد و بیان استراتژیهای زیربنایی ترویج در قالب ارکان اصلی آن، اجتناب ناپذیر و در صورت تحقق چاره‌ساز بسیاری از مشکلات است.

۹- با عنایت به شرایط جدید حاکم بر کشاورزی در اقتصاد کشور، ارائه رهیافتهای نوی ترویج و تحقیق در روشهای مؤثر ترویج، امری ضروری است هرچند در شرایط محدودیت امکانات و ابزار، بهره‌وری بالاتر از این امکانات باید مورد توجه واقع شود.

۱۰- توجه به تأمین و آموزش نیروهای فنی موردنیاز ترویج در متن برنامه قابل تقدیر است. باید دانست که موقوفیت در هر سرمایه‌گذاری در گروه نظر و علم و دانش مدیران و کارشناسان و کارگزاران آن فعالیت است، ولی به این نکته نیز باید توجه داشت که با ظرفیت‌های موجود آیا امکان اجرای چنان برنامه وسیعی وجود دارد یا خیر که البته در این رابطه، امر مورد تردید است.

منبع: کتب مختلف برنامه‌پنجماله اول جمهوری اسلامی بخش کشاورزی